Salaryman Kintarou

Írta: Hirotaka

Az úgynevezett salarymaneket aligha kellene bárkinek is bemutatni. A szigorúan öltönyös emberek talán a leggyakoribb animeszereplők. Látjuk őket az utcán jövet-menet, buszon, vonaton és állomáson ülve, állva vagy éppen álmában. Persze nem figyelünk rájuk, mivel a főhős agyalását, párbeszédét vagy világmegmentését nézzük. A japánok az évek alatt lényegében japanikumot csináltak a jelenlétükből azzal, hogy minden reggel és este egy irányba áramlanak, mint a lazacok a folyóban. Este pedig a bisztrókban lazítanak a nyakkendőn.

Mégis milyen lehet egy anime, ami róluk szól, őket emeli a középpontba? Nos, mondhatnánk unalmas… minek nézzünk öltönyös férfiakat, ahogy dolgoznak több részen keresztül? Jogos, ám álljunk meg egy szóra. A Salaryman Kintarou nem egyszerűen egy „munkaanime”, hanem egy sztereotip korrajz, egy karikatúra, a salarymanek körül lévő „legendák”, viselkedésminták összessége és ez így egyben annyira sziporkázó, humoros, élvezetes, hogy öröm nézni.

Salaryman bárkiből lehet?

A rövid válasz: NEM. Kifejtve: Persze…, ha ismered a cég tulajdonosát.

Yajima Kintaro, történetünk főszereplője híres és hírhedt, mind a hatóságok, mind a bűnbandák körében. Egy hatalmas motorosbanda vezetője volt, amerre járt nevét tisztelet övezte, aki viszont olyat tett, ami Kintaro etikáján kívül esett, az jobban tette, ha alaposan felkészül vagy meghívja egy italra. Egy szavára ezrek gyűltek össze. Ám a szabad motoros élet sem tarthatott örökké, Kintaro élete megváltozott, amikor találkozott egy gyönyörű, vak lánnyal, Akemivel, akibe első látásra beleszeretett. Hamarosan be is zárta a motort a garázsba, a bőrkabátját pedig a gardrób mélyére száműzte. A nyers problémamegoldását viszont ha akarta, se tudta volna a virágágyásba temetni.

Kintaro és Akemi összeházasodnak és születik egy fiúk, ám az anya a szülés közben meghal. Kin-chan felelős életet szeretne élni és tisztességesen felnevelni a fiát, Ryuutát. Hála az időközben megismert cégtulajnak, Yamato Morinosukénak köszönhetően állást kap a Yamato építőipari nagyvállalatnál. Azonban fakéreg szelídségű arckifejezésével nem gyűjti be egyből mindenki szimpátiáját, pláne, hogy annyira laza, hogy fejkendőben megy be dolgozni és a fejesekkel is beszáll egy liftbe.

De mégis mit dolgozhat egy utcai, motoros huligán, akinek maximum motorvezetésből van papírja, egy ekkora vállalatnál? Mindenki kapaszkodjon a cipőfűzőjébe: ceruzát hegyez… késsel! Minden nap, teljes munkaidőben. Tegye fel a mancsát, aki ezt maximális precizitással tudná csinálni. Kin-chan szemrebbenés nélkül végzi e roppant nemes feladatot és kitartásával mindenki tiszteletét sikerül kivívnia, mivel kimagasló minőségű lesz a ceruzák hegye. Továbbá a párbeszédekből is kitűnik, hogy a „ne köss belém, nem vagyok puhóver” külső egy magas igazságérzettel rendelkező, őszinte, lelkiismeretes, a barátaiért mindenre kész, érző személyiséget rejt.

A történet lényegében arról szól, hogy illeszkedik be Kintaro a salarymanek zord világába, ahol a fejesek egymást zsarolgatják, az új kapcsolatok pedig a hostess bárokban kötődnek, a korrupció sem ismeretlen fogalom és a jakuzának is vannak érdekeltségei, de a legfontosabb, hogy tudjuk, mit is jelképez/milyen felelősséggel jár az öltöny és a nyakkendő.

Egyszóval Kintarónak különféle új helyzetekben kell helytállnia, de ő szemrebbenés nélkül vállalja a kockázatot, mást nem lekever pár pofont és kész.

A Salaryman Kintaro egyszerre komoly és komolytalan. Hitelesen mutatja be a salaryman élet több pontját, ám karikaturizálja azt, görbetükröt mutat ennek a világnak és a rendszernek. Megmarad a realitás talaján és csak a poén kedvéért szökken fel onnan kicsit.

Amikor Kintaro bekerül ebbe a merev, karót nyelt világba, sokan ferde szemmel néznek rá és nem értik, mit keres itt. Hiszen durva és nyers, még az igazgatóra is ráborítja az asztalt és a céghez érkező jakuzához is bemegy, lesz, ami lesz alapon.

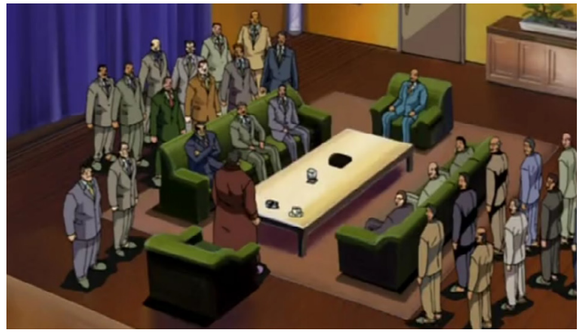

Az anime felépítése vegyes, vannak epizodikus szituációk, melyek 1-2-3 részen át zajlanak, ugyanakkor a karakterkapcsolatok több részen át alakulnak és ők kötik össze az eseményeket, többször utalnak is egymásra. Feszült és humoros jelenetek váltják egymást, és nem nagyon marad lezáratlan ügy.

Párhuzamosan látjuk a cég sorsát, üzleteit, lehetőségeit, befektetéseit és Kintaro karrierjének/életének alakulását, a kettő pedig olykor összefűződik.

Kintaro, a nők és a többiek

Bevallom, nem szeretek a karakterekről sosem hosszan írni, a Salaryman Kintaro esetében pedig még szerencsém is van, mivel Kintaróról írtam már, hogy milyen, ő kiemelkedik főszereplőként, viszont a többiekből tényleg nem sok értelme van jobban bemutatni 3-4-et, mivel mindenki ad hozzá a történethez valamelyest. Van aki, az egyik sztoriban többet, a másikban kevesebbet.

De csak felsorolásként, hogy kik is fontosak Kintarón kívül: Yamato Morinosuke, a vállalat alapítója és tulajdonosa, aki felvette Kintarót a céghez, Kurokawa Yuusaku, az igazgató, aki csiszolatlan gyémántként tekint főhősünkre. Aztán Kin-chan szomszédja és családja, akik Ryuutára vigyáznak, Suenaga Misuzu, a híres hostess, aki végül megdobogtatja Kintaro szívét, és még pár arc (kollégák, jakuzák).

Kintaro kapcsolata a nőkkel igen érdekes, és egyébként az anime is elég szabadon, vagy inkább felnőttesen kezeli, ezért ez külön gondolatokat érdemel. Amikor a céghez kerül hamarabb nyeri el a hölgyek kegyét, mint a férfiakét. Nincs ezen mit meglepődni, tudjuk, hogy a nők a rosszfiúkért epedeznek. De itt higgyük inkább azt, hogy Kintaro kedvessége és egyenessége fogta meg őket.

Viszont Kintaro mindenkinek kosarat ad, számára csak egy nő létezik, a volt felesége, akit feltétel nélkül szeret. Ahhoz, hogy vak volt, egy olyan magyarázatot lehet szőni, hogy abban az időben pont emiatt csak ő látta Kintaro igazi jellemét a motoros huligán mögött, és Kin-chan erre vágyott.

Az anime kellően szemérmetlen, Kintaro gátlás nélkül medencézik a főnök feleségével pucéran, mondván egy vénasszonynak nincs mit takargatnia, úgyse tudna újat mutatni és az előző esti szex is lehet téma a reggeliző asztalnál. Ezek egyrészt nagyon mókás jelenetek, másrészt érzékeltetik, hogy tényleg felnőttekről van szó, nem tinikről.

Itt a hölgyeknek szánt szakaszban említeném meg, hogy az anime 2001-ben készült, a manga pedig 1994-től 2002-ig futott, tehát az ekkor megszokott világrendet/társadalmi képet látjuk, ekkor még nem volt akkora „divat" a genderség. Salaryman csak és kizárólag férfi lehet, a nők itt vagy a háziasszony, vagy a titkárnő, vagy kávéfőző hölgy feladatkört kapják, tehát alárendelt szerepet. Jegyezzük azért meg, hogy a japán társadalomban ez még mindig nagy százalékban jelen van. Egyszóval a tökösségen van a hangsúly. Viszont érdemes megfigyelni, nagyon is része az animének a „minden sikeres férfi mögött egy nő áll" mondás. Persze Misuzu, mint a hostess bár madamja vagy lányának aktmodell karrierje is kiemelendők, amik egyszerre erősítik és magabiztosságukkal valamennyire ellensúlyozzák ezt a hangulatot.

Az egyenes nyakkendő

Ahogy említettem 2001-es animéről van szó, és a kor színvonalát hozza is. Kicsit még érezhető rajta a 90-es évek rajzolási stílusa, de mindenképpen egy szépen megrajzolt animéről van

szó. Egyáltalán nincs vele probléma. Persze előfordulnak picture drama jelenetek, meg beállított képek, de azok ma is ugyanúgy jelen vannak. A hölgyeket annyiban viszont el kell keserítenem, hogy nincsenek bishik. Itt bizony többségében 40-es, 50-es férfiak vannak, olykor bajusszal. Talán Kintaro a legfiatalabb a maga talán harmincvalahány évével. Örömteli viszont, hogy a karakterek egytől egyig egyedi, sokszor markáns arcot kaptak, és a ruhák is változatosak! De tényleg, mindegyik salaryman más színű ing-nyakkendő-öltöny kombót hord és a nők is átöltöznek.

A zene ugyan nem kiemelkedő, viszont fülbemászó és hamar megjegyezhető. A seiyuuk pedig parádéznak, különösen Kintaróé, Miyamoto Taisei, akinek nincs is más anime szerepe. A rendezésért sem lehet semmit Katsumata Tomoharu szemére hányni, a cselekmény jól halad és remekül össze vannak kötve a jelenetek. Nem olvastam a mangát, így az adaptáció minőségéről nem tudok nyilatkozni.

Aki egy kicsit régebbi animére vágyik, rá-adásul japán identitásra és életmódra kíváncsi, az tegyen vele próbát. Kintaro egy-egy helyzetben mutatott reakciójától, a sokszor elnagyolt karakterektől, a sztereotípiák kifigurázásától biztos, hogy sokszor felnevet majd a néző. Igazi manly vagy maszkulin anime ez, férfiakról, ám mégis van egy unisex jellege, nem lesz sosem vér komoly, mindig megmarad a könnyedén fogyasztható jellege, sokszor abszurd szituációi.

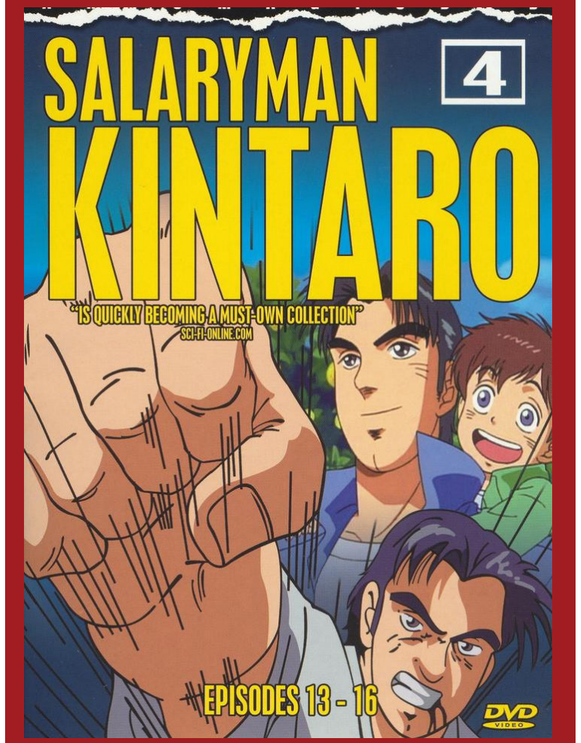

Hossz: 20 rész
Év: 2001
Műfaj: vígjáték, dráma, harcművészet, seinen
Stúdió: JCF

Értékelés:
MAL: 7,58
ANN: 7,3
Anidb: 7,54